

DUBUISSON (*Hendrik*), Missionaris van Afrika (Witte Pater) (Roeselare, 2.1.1873 — Lwizi-Urua, 6.7.1905). Zoon van Jacobus en Claes, Louiza.

Na zijn humaniora-studies in het klein-seminarie te Roeselare, begeeft de jonge Dubuisson zich naar het noviciaat van de Witte Paters, te Maison-Carrée (Algiers-1897). Hij wordt priester gewijd te Carthago (Tunesië), op 29 juni 1901. Twee jaar verblijft hij te Antwerpen als prefect der studenten van de Apostolische school der Witte Paters. Op 30 juni 1903 vertrekt hij uit Marseille naar Opper-Congo, met Paters L. Verstraete en D. Galand en de gebroeders Bavo en Amand (Van Poeck). De reizigers ontschepen te Chinde (Indische Oceaan) en langs Nyassaland bereiken ze het Tanganika-meer en verder Boudewijnstad, hun bestemmingsoord in het Vicariaat Opper-Congo (3 oktober 1903).

Pater Dubuisson bracht de eerste maanden van zijn verblijf in Congo door te Boudewijnstad. Het dagboek van de missie te Sint-Lambertus (Liwzi, in Urualand) meldt zijn aankomst aldaar op 4 augustus 1904. Groot was zijn werklust, die gepaard ging met veel blijmoedigheid. « Nauwelijks te Lwizi aangekomen, had hij reeds alle harten gewonnen. » Bwana Haji (Henri) werd bezongen door oud » en jong. De kinderen vooral waren aan hem » gehecht ».

Zijn gezondheid, eilaas ! was niet in evenredigheid met zijn ijver. In weerwil van twee jaar verblijf in Congo, had zijn gestel zich nog steeds niet aan het klimaat aangepast. Zijn gele gelaatskleur en een abnormale vermoeidheid verrieden inwendige stoornissen. Op 4 juli ging hij met een der zwarte timmerlieden bomen uitkiezen in een nabijgelegen woud. Om 11 uur kwam hij thuis, doodmoe. 's Nachts werd hij overvallen door koude koorts en 's anderdaags was er geen twijfel meer mogelijk: de bloedwaterkoorts vergde een nieuw slachtoffer. Pater Dubuisson overleed zachtjes na de Sacramenten van de stervenden ontvangen te hebben, in de namiddag van 6 juli 1905.

14 december 1953.
M. Vanneste.